

[Edvard Sørensen.]

gøre det, maa han lade det staa, som det er. Men der er en Ting, man har forstaaet af det ærede Medlems Taler ved anden Behandling og det ærede Medlems Taler i Dag, og det er, at det, der besjæler ham, og det, som er hans livsvigtigste Sag, er at gøre alt, hvad han kan for at faa saa meget Skat lagt paa Landbruget, som det overhovedet er ham muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Med Hensyn til dette sidste vil jeg helt afstaa fra Debat, for jeg har saamænd om de faste Ejendomsskatter, der hvor Landbruget selv mener sig uretfærdigt behandlet, Gang paa Gang i Tinget sagt min Mening.

Jeg kan godt erkende, at der er en Forskel, men det kommer an paa, hvad den Forskel betyder. Der er naturligvis Forskel paa en fast Ejendom og en Forretning i en By, men det, der kan være Tale om i en Situation som denne for Landbrugsejendomme, er, at deres Købsværdi og Salgsværdi stiger langt ud over, hvad der er den rimelige Forrentningsværdi, og altsaa, hvad Ejendomsskylden i Virkeligheden maa være. Det kan ikke hjælpe, at Finansministeren siger, at saa er Ejendomsskylden for lav. De Mennesker, der ikke sælger deres Ejendom, kan ikke gøre for, at nogle Mennesker er tossede nok til eventuelt at betale det dobbelte for en Gaard af, hvad den er værd. Hvorfor skulde de dog rammes? Nej, vi ved, at paa visse Tider er der en Efterspørgsel efter Landbrugsejendomme, som ikke har noget med deres Forrentning at gøre. Saa siger jeg: Den Goodwill, der her faas, altsaa den helt eksorbitante ekstra Fortjeneste, her faas, er analog med den Goodwill, som skabes ved, at en Mand sælger sin Forretning i Byen under Krigskonjunkturer til en højere Pris end den sædvanlige. Men den beskattes ikke, og jeg synes ikke, den skal beskattes, men saa skal det andet heller ikke beskattes.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg tror ikke, den ærede sidste Taler vil kunne

finde nogen Mand, der er saa tosset, at han betaler det dobbelte for en Landejendom af, hvad den er værd. Men der er altsaa nogle, der er saa tossede, at man i Diskussion om disse Emner kan opstille dette som Forudsætning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister talte om, at man fra meget forstandig Side havde sagt, at de Bestemmelser, han havde indført med Hensyn til Salg af Anlægs-papirer, havde virket stærkt beroligende paa Børsen. Jeg giver ikke meget for dette med de forstandige Folk, jeg vil have Argumenterne i sig selv, og Argumenterne i sig selv er for mig at se kun, at herigennem har man Mulighed for at forhindre, at visse Papirer bliver solgt, fordi den paagældende i Skat ikke vil betale saa og saa meget. Den logiske Konsekvens heraf maa være, at der kommer mindre paa Markedet, saa hvis der overhovedet er Spekulationstilbøjelighed, vil Papirerne som Følge deraf ryge endnu mere i Vejret. Men netop en almindelig Spekulationstilbøjelighed findes jo kun i meget ringe Grad. Hvis vi ser paa Papirerne paa Børsen, er Skibsaktier, som alle ved, gaaet noget opad, alle andre Aktier har praktisk talt bevæget sig nedad. Der har med andre Ord slet ikke været Baggrund for Finansministeren for denne Spillen Moralist. Derfor synes jeg, det er helt urimeligt, at han vil have denne Lov, -baade i den ene og i den anden Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Jeg opfatter det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Udtalelser saaledes, at han nu erkender, at der ikke her foreligger noget Forsøg paa en Reformlovgivning. Jeg vil i den Anledning finde det rigtigt at slaa fast, at intet af Rigsdagens Partier har bundet sig til de Ligningsregler, som her faar en foreløbig Udformning, en midlertidig Gyldighed af Hensyn til den aktuelle Situation.